

บทที่ 3

เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมการก่อสร้าง จังหวัดพิจิตรโลก

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดพิจิตรโลก ตั้งอยู่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 340 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 10,815 ตร.กม.หรือ ประมาณ 6,759,909 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.37 ของพื้นที่ภาคเหนือและร้อยละ 2.1 ของพื้นที่ทั้งประเทศ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอพิชัย อำเภอทองแสนขัน อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ และแขวงไชยบุรี ประเทศลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอเมือง อำเภอวาริชภูมิ อำเภอสว่างงาม และ กิ่งอำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอหล่มสัก อำเภอเขาค้อ และอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ และอำเภอด่านซ้าย อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอกงไกรลาศ และอำเภอสรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย และ อำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร

ภูมิประเทศและภูมิอากาศ

ทางตอนเหนือและตอนกลางเป็นเขตเทือกเขาสูงและที่ราบสูง โดยมีเขตภูเขาสูงด้านตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งอยู่ในเขตอำเภอวังทอง วัดโบสถ์ เนินมะปราง นครไทย และชาติตระการ พื้นที่ตอนกลางมาทางใต้เป็นที่ราบ และตอนใต้เป็นที่ราบลุ่ม โดยเฉพาะบริเวณลุ่มแม่น้ำน่านและแม่น้ำยม ซึ่งเป็นแหล่งการเกษตรที่สำคัญที่สุดของจังหวัดพิจิตรโลก อยู่ในเขตอำเภอบางระกำ อำเภอเมืองพิจิตรโลก อำเภอพรหมพิราม อำเภอเนินมะปราง และบางส่วนของอำเภอวังทอง

จังหวัดพิจิตรโลกมีลมมรสุมพัดผ่านจากมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดีย และแบ่งฤดูกาลออกได้เป็น 3 ฤดู

ฤดูร้อน ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 32 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน จะเริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม ปริมาณน้ำฝน เฉลี่ยประมาณปีละ 1,375 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคม อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 19 องศาเซลเซียส

การปกครอง

แบ่งการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ 93 ตำบล 1,032 หมู่บ้าน ได้แก่

1. อำเภอเมืองพิษณุโลก	6. อำเภอนครไทย
2. อำเภอพรหมพิราม	7. อำเภอเนินมะปราง
3. อำเภอชาติตระการ	8. อำเภอวัดโบสถ์
4. อำเภอบางระกำ	9. อำเภอบางกระทุ่ม
5. อำเภอวังทอง	

ข้อมูลทางเศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลก

ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ปี 2549p ของจังหวัดเท่ากับ 49,189 ล้านบาท จำแนกเป็นสาขาเกษตรกรรม 26.95% ค้าปลีก-ค้าส่ง 12.37% อุตสาหกรรม 7.49% ก่อสร้าง 5.6% และอื่น ๆ 21.24% รายได้เฉลี่ยต่อหัว ปี 2549 เท่ากับ 62,519 บาท เป็นอันดับ 5 ของภาคเหนือ อัตราเงินเฟ้อเดือนมกราคม-พฤศจิกายน 2548 เท่ากับ 1.8% จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมของจังหวัดพิษณุโลก ปี 2548 (กันยายน 2548) มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 662 แห่ง โดยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมในหมวดการเกษตร โลหะและอโลหะและบริการ การจดทะเบียนนิติบุคคล มกราคม-กันยายน 2550 มีการจดทะเบียนก่อตั้งใหม่ 16 ราย ทุนจดทะเบียน 33.95 ล้านบาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนแล้ว จำนวนรายและทุนจดทะเบียนลดลง สำหรับการแจ้งเลิกนิติบุคคล มกราคม-กันยายน 2550 มีจำนวน 15 ราย ทุนจดทะเบียน 15.65 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปีก่อนแล้ว การแจ้งเลิกนิติบุคคลลดลง และทุนจดทะเบียนที่แจ้งเลิกลดลง

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ

จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่ทำการเกษตรโดยเฉพาะพืชไร่ได้แก่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง และถั่วเหลือง ส่วนการทำนามีทั้งนาปีและนาปรัง โดยจะทำในลักษณะนาดำ นานวน นานวน นาดม และข้าวไร่

พืชไร่ที่นิยมปลูก เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ฝ้าย อ้อยโรงงาน ฯลฯ

ไม้ผลและไม่ยืนต้นที่นิยมปลูก เช่น มะม่วงอกร่อง ส้ม เขียวหวาน มะปราง มะขาม ฯลฯ

พืชผักที่นิยมปลูก ได้แก่ แตงกวา คื่นช่าย บวบ มะระจีน เป็นต้น จำนวนคร่าวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด 11,979 ครัวเรือน ปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้ 2,954,320 กิโลกรัม

3.1 เศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลก

จังหวัดพิษณุโลกมีแนวโน้มในการเจริญเติบโตสูง เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดยุทธศาสตร์ของจังหวัดพิษณุโลก และวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของจังหวัดพิษณุโลกให้เป็น “ศูนย์กลางการค้าและการบริการ เพื่อการเชื่อมโยงสี่แยกอินโดจีน” โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์การค้าของจังหวัด 3 ด้าน คือ

1. เกษตรครบวงจร
2. พัฒนาความหลากหลายและคุณภาพการบริการ
3. พัฒนาผู้ประกอบการในจังหวัด

“สี่แยกอินโดจีน” หมายถึงกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ประกอบไปด้วย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย กำแพงเพชร และอุตรดิตถ์ ได้ถูกกำหนดให้มีการรวมกลุ่มกันทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่นในรูปแบบประชาคม อันเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบใหม่ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8

ยุทธศาสตร์สี่แยกอินโดจีนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญของภาคเหนือและประเทศไทย โดยภาพรวมซึ่งรัฐบาลได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 29 กรกฎาคม 2540 ณ จังหวัดเชียงราย กำหนดให้พัฒนาจังหวัดพิษณุโลก และกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง อันได้แก่ พิจิตร เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ สุโขทัย และกำแพงเพชร เป็นพื้นที่พัฒนา “สี่แยกอินโดจีน” โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประสานงานกับจังหวัดและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการต่อไป ศูนย์ดังกล่าวอาจจะพัฒนาไปสู่การเป็นสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อันเป็นแหล่งรวบรวมผลงานจากมันสมองและภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สำคัญแห่งหนึ่งของสังคมในยุคต่อไป มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนว่า แทนที่จะปล่อยให้เมืองพิษณุโลกเติบโตอย่างไร้ทิศทางและก่อปัญหาซ้ำรอยเมืองอื่นๆ ทั้งในประเทศและทั่วโลก ควรพัฒนาเมืองพิษณุโลกไปสู่สภาพกลุ่มเมืองขนาดเล็กที่มีความสำคัญ (Cluster of Little Big Cities) ซึ่งประกอบไปด้วยเทศบาลนครพิษณุโลกที่มีประชากรไม่เกิน 300,000 คน ราชรอบด้วยเมืองเล็กๆ ประชากรไม่เกิน 30,000 คน (Satellite Towns) อันได้แก่เทศบาลและสุขาภิบาลของอำเภอต่างๆ ในปัจจุบันเชื่อมโยงกับเมืองศูนย์กลางต่างๆ ของกลุ่มจังหวัด (Satellite Cities) ด้วยการคมนาคมทางบกที่สะดวกรวดเร็วและเพื่อพัฒนาศักยภาพของเมืองศูนย์กลางควรที่จะสนใจในเรื่อง การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมสำหรับอนาคตและการกำกับให้เป็นตามนั้น การจัดระบบการจราจรภายในเมือง การแก้ปัญหาหมอกควัน การจัดสาธารณูปโภคอย่างเพียงพอ การผลักดันการก่อสร้างถนน 4 ช่องจราจรจากเหนือจรดใต้ การผลักดัน ASEAN Land Bridge ตลอดเส้นทาง รวมถึงการพัฒนาทางรถไฟรางคู่สายเหนือ และสายตะวันตก-ตะวันออก การยกระดับท่าอากาศยานพิษณุโลกให้เป็นสนามบินนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนไปสู่การเปิดเที่ยวบินโดยตรงระหว่าง

พิษณุโลก-คุณหมิง , พิษณุโลก-ร่างกุ้ง , พิษณุโลก-ฮานอย , พิษณุโลก-โฮจิมินห์ซิตี้ และ พิษณุโลก-เวียงจันทน์

นอกจากนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการสัญจรท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าทางบก ได้มีแผนผลักดันการพัฒนาด่านตรวจคนเข้าเมืองสู่ความเป็นสากล และผลักดันการมีใบอนุญาตขับขี่สากลของอาเซียน หรืออนุภาคลุ่มน้ำโขงอีกด้วย วัตถุประสงค์ยุทธศาสตร์ของแต่ละจังหวัดในกลุ่มมีความเกื้อหนุนสอดคล้องสนับสนุนนิคมอุตสาหกรรมของจังหวัดพิจิตร และที่อื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดให้มีบทบาทขยายเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับท้องถิ่นและสร้างงานให้กับแรงงานท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

จังหวัดพิษณุโลกกับการพัฒนาสี่แยกอินโดจีน การเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้จังหวัดพิษณุโลก และประชาชนชาวพิษณุโลกได้ร่วมกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยมุ่งหวังให้พิษณุโลกเป็นศูนย์กลางของภาคเหนือตอนล่าง ทั้งทางด้านพาณิชยกรรม ธุรกิจบริการ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การศึกษา การสาธารณสุข การบริหารราชการ และการคมนาคมของภาคเหนือตอนล่างที่เชื่อมโยงกับภาคเหนือตอนบน ภาคกลางตอนบน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และจากนโยบายของรัฐบาล ได้สนับสนุนให้มีการย้ายฐานการผลิต การกระจายความเจริญออกมาสู่ภูมิภาค จึงเร่งให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมายังจังหวัดต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาเส้นทางคมนาคมหลักเชื่อมระหว่างเมืองหลักของภาคที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ การก่อสร้างปรับปรุงเส้นทางจากนครสวรรค์สู่พิษณุโลกให้เป็น 4 ช่องทางจราจร และจากพิษณุโลกผ่านอุตรดิตถ์ไปยังจังหวัดเชียงราย เพื่อเชื่อมกับพม่า ลาว และเวียดนาม การพัฒนาเส้นทางคมนาคมหลักเช่นนี้ ทำให้จังหวัดพิษณุโลก เป็นจุดตัดของเส้นทางจากเหนือสู่ใต้ และจากตะวันตกสู่ตะวันออก มีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า การบริการและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านในอนาคต

“สี่แยกอินโดจีน” หมายถึงกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ประกอบไปด้วย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย กำแพงเพชร และอุตรดิตถ์ มีความเป็นไปได้ที่จะบังเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ในส่วนของภาครัฐได้เตรียมความพร้อมทั้งด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับผลการพัฒนาดังกล่าวไว้แล้วในระดับหนึ่ง ติดตามเร่งรัดความคืบหน้าในการตั้งสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (BOI) และการบริการทางการเงิน (สาขาธนาคารแห่งประเทศไทย) ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์สี่แยกอินโดจีน ส่งเสริมให้ภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุนท้องถิ่นภายในพิษณุโลกและในกลุ่มจังหวัดเพื่อร่วมกันลงทุนกับภาครัฐและประชาชนทั่วไป ก่อสร้างตลาดกลางพืชผักผลไม้ และสถานีขนส่งรถบรรทุกของภาคเหนือ

เพื่อพัฒนาเมืองพิษณุโลกให้เป็นศูนย์กลางด้านบริการ รัฐได้มีการพัฒนากิจกรรมบริการด้านข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ หนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนแขนงต่างๆ บริการด้านสุขภาพ บริการด้านเทคโนโลยี บริการด้านการฝึกอบรมและการศึกษาวิจัย บริการด้านการจัดประชุม และมหกรรมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระหว่างประเทศ บริการด้านการค้าส่งซึ่งควรต้องสนใจรวมไปถึงผลกระทบต่อธุรกิจย่อยๆ ในท้องถิ่นควบคู่ไปด้วยเพื่อเพิ่มโอกาสในด้านการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมการร่วมลงทุนท้องถิ่นในพิษณุโลกและกลุ่มจังหวัดระดับประเทศเพื่อนบ้าน

3.2 อุตสาหกรรมก่อสร้างจังหวัดพิษณุโลก

จากข้อมูลเชิงสถิติโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่ามูลค่าตลาดของวัสดุก่อสร้างมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก และจากแผนการพัฒนา “สี่แยกอินโดจีน” ของรัฐบาล ซึ่งส่งผลให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพื่อรองรับการขยายตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการขนส่งทั้งสินค้า และผู้โดยสารทั้งทางน้ำ อากาศและรถไฟ อีกทั้งการพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาและรักษาพยาบาลในภาคเหนือตอนล่าง จึงทำให้จังหวัดพิษณุโลกมีแนวโน้มที่จะมีการขยายตัวของเขตเมืองออกไป แต่จากภาวะเศรษฐกิจถดถอยตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 เป็นต้นมาส่งผลกระทบต่อสังหาริมทรัพย์ในภาคเหนือได้รับผลกระทบดังจะเห็นได้จากภาคธุรกิจก่อสร้างภายในประเทศมีการชะลอตัวลงอย่างชัดเจน เนื่องจากปัจจัยเชิงลบหลายประการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคการลงทุน ทั้งในส่วนของนักลงทุนภายในประเทศและต่างชาติ รวมไปถึงปัจจัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการปรับขึ้นของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก อัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ และเสถียรภาพทางการเมือง โดยเฉพาะโครงการก่อสร้างของภาคเอกชน ทำให้ครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2550 การลงทุนภาคเอกชนลดต่ำลง และภาคประชาชนมีแนวโน้มที่จะใช้ปูนซีเมนต์ลดลงตามตาราง

ตารางที่ 3.1 ปริมาณการใช้ปูนซีเมนต์ของประชากรไทย

ปริมาณการใช้ปูนซีเมนต์ของประชากรไทยต่อหัว	
ปี	ปริมาณการใช้ (กิโลกรัม)
2538	562
2539	614
2540	595
2541	332
2542	299
2543	289
2544	299
2545	355
2546	390
2547	462
2548	503
2549	498
2550 E	493

ที่มา : บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)

ซึ่งจากข้อมูลในตารางข้างต้นจะพบว่าปริมาณการใช้ปูนซีเมนต์มีการหดตัวลงเล็กน้อย คือ ประมาณ 5 % ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนการขออนุญาตก่อสร้างในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ดังรายละเอียดในตาราง 3.2

ตารางที่ 3.2 ปริมาณการขออนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลเมือง พิษณุโลก ปี 2548-2550

หน่วย : Units

ปี พ.ศ.	2548	2548	2550
จำนวนขออนุญาต	405	290	290

ที่มา : สำนักงานโยธาธิการ เทศบาลนครพิษณุโลก

และจากข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดพิษณุโลก พบว่าธุรกิจรับเหมาก่อสร้างมีจำนวนที่จดทะเบียนนิติบุคคลอยู่ถึง 560 ราย จากทั้งหมด 1,921 ราย หรือคิดเป็นอันดับที่ 3 หรือ

ประมาณ 11% รองจาก ธุรกิจการขายส่ง ปกติก ซ่อมยานพาหนะ และ ธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีอยู่ 41% และ 12% ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3.3

แต่อย่างไรก็ดีธุรกิจรับเหมาก่อสร้างก็ยังเป็นธุรกิจที่มีผู้สนใจในการเข้ามาของจดทะเบียนจัดตั้งกิจการมากที่สุดใน จังหวัดพิษณุโลก ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้ทำการวิเคราะห์ภาวะธุรกิจจากสถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลในปี พ.ศ.2550 ดังนี้

ประเภทธุรกิจที่มีการจดทะเบียนตั้งใหม่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

1. ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง จำนวน 16 ราย หรือร้อยละ 31.37
2. ธุรกิจบริการออกแบบสิ่งพิมพ์ จำนวน 3 ราย หรือร้อยละ 5.88
3. จำหน่ายเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 2 ราย หรือร้อยละ 3.92

แต่ในทางกลับกัน ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ก็เป็นธุรกิจที่มีผู้ประกอบการตัดสินใจปิดกิจการมากเป็นอันดับหนึ่ง ของจังหวัดพิษณุโลก อีกเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลต่อไปนี้

ประเภทธุรกิจที่มีการจดทะเบียนเลิกสูงสุด 3 อันดับแรกคือ **

1. ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง จำนวน 8 ราย หรือร้อยละ 24.24
2. ธุรกิจผลิตและจำหน่ายสุรา จำนวน 7 ราย หรือร้อยละ 21.21
3. ธุรกิจจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 2 ราย หรือร้อยละ 6.06

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 3.3 ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดพิษณุโลก

ประเภทธุรกิจ	บจ.	ทุน (ล้านบาท)	หจ.	ทุน (ล้านบาท)	หสน.	ทุน (ล้านบาท)
1.การเกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้	4	131.000	10	18.500	0	0.000
2.การประมง	0	0.000	0	0.000	0	0.100
3.การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1	5.000	7	17.993	1	32.850
4.การอุตสาหกรรม	61	671.300	187	296.030	3	0.000
5.การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	0	0.000	0	0.000	0	2.500
6.การก่อสร้าง	59	417.900	497	1,262.689	4	17.191
7.การขายส่ง ปลึก ซ่อมยานพาหนะ	216	1,913.050	426	631.140	10	0.000
8.โรงแรมและภัตตาคาร	34	1,541.000	17	48.140	0	0.000
9.การขายส่ง สถานที่เก็บสินค้า	30	68.310	49	83.290	0	0.200
10.ตัวกลางทางการเงิน	6	44.300	17	11.950	1	12.000
11.บริการด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	102	1,587.205	137	241.710	3	0.000
12.การบริหารราชการแผ่นดิน	0	0.000	0	0.000	0	0.000
13.การศึกษา	1	1.000	3	9.000	0	0.000
14.การบริการสุขภาพ สังคมสงเคราะห์	6	543.559	2	0.350	0	0.000
15.การบริการชุมชน สังคม ส่วนบุคคล	8	62.900	19	20.000	0	0.000
16.ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0	0.000	0	0.000	0	0.000
17.องค์กรระหว่างประเทศ	0	0.000	0	0.000	0	0.000
รวม (ราย/ล้านบาท)	528	6,986.524	1,371	2,640.792	22	64.841

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพิษณุโลก

แต่ก็เป็นที่คาดการณ์กันว่าสถานการณ์ทางการเมืองหลังการเลือกตั้ง (23 ธันวาคม 2550) จะทำให้เกิดความชัดเจนทางการเมืองมากขึ้น ส่งผลดีต่อภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยภาคธุรกิจการก่อสร้างซึ่งเป็นหนึ่งในภาคธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ น่าจะมีอัตราการเติบโตที่ดีขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา “เนื่องจากโครงการขนาดใหญ่ เช่น โครงการรถไฟฟ้าต่างๆ จะได้ดำเนินการก่อสร้างอย่างเต็มรูปแบบ ทำให้ภาคธุรกิจก่อสร้างโดยรวมมีการขับเคลื่อนและส่งผลให้มีเม็ดเงินหมุนเวียนในภาคธุรกิจเกิดขึ้น นอกจากนั้นการที่การเมืองมีเสถียรภาพมากขึ้น ย่อมทำให้

บรรยากาศการลงทุนภายในประเทศดีขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชน ส่งผลให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคดีขึ้นตามลำดับ แต่อย่างไรก็ดี การปรับขึ้นของราคาน้ำมันก็ยังเป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลต่อภาวะการเจริญเติบโตของภาคธุรกิจในปี พ.ศ. 2551 นี้”***

** สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพิษณุโลก

*** บทความเรื่อง ทิศทางธุรกิจก่อสร้างไทย ปี 2551 วารสาร Construction and Property

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved